

הת"רות הזרות:

הם משוגעים! אומרת גייל וישנסקי מניו יורק.

הם גרועים מהאיטלקים! מאשימה מריאן ברונר מבריסל.

אין לי שום חשק להכיר אותם מן קרוב! מצהירה פיאה אולמר מאמסטר דאם.

שיהודים יהיו כאלה, זה ממש לא יאומן! מסכמת גילי קובץ הקנדית.

בהם הן מתכוונות לנהגים הישראליים, אותם נהגים שנותנים טרמפ לתייר. טרמפ אל האונס.

בעיתונות היומית זה מתבטא בערך כך: "שתי תיירות סטודנטיות מאנגליה הת' לוננו אתמול בערב במישטרת שלפני אשקלון על אונס שנעשה בגופן על ידי אלמונים".

או:

"תיירת מהולנד נאנסה אתמול בחוף פלמים".

או:

"גופתה של ז'קלין סמית, התיירת שנעל- מה לפני שלושה שבועות, נמצאה ללא רוח חיים. בגופה נתגלו סימני חבורות והמישטרה חושדת שלפני מותה נאנסה ה' צעירה והוכתה מכות רצח".

האונס הפך לתופעה שכיתה ומאימת בישראל. העיתונות מדווחת על מקרי אור נס, במיוחד של תיירות, כמעט מדי יום ביומו. ביום בו אין שוד בנקים — יש אונס בכבישים.

לדבריהן של התיירות, במה שנוגע ל- סכנה בכבישים, אנו כהחלט עם יוצא דופן.

על רחבת הדשא המטופח שבאכסניית הנוער ברחוב בנידן בתל-אביב, סיפרו

„התעסקו איתי!“ גייל וישנסקי, סטודנט למדעי החברה מניו יורק, מאשימה את הנהגים הישראליים בהצעות מגוננות: „לא רק שהגיעו לי חשיש, היו נהגים ששמו עלי ידיים וניסו בכוח להתעסק איתי“. אלה הן רק חלק מחוויותיה בכבישי ישראל, הסטודנטית שהגיעה לארץ כדי לתור אותה לאורכה ולרוחבה, פוחדת כיום לצאת לבדה את פתח האכסניה. „אפשר לראות מעט מאוד כאשר נוסעים באוטובוסים, אבל שם לפחות לא אונסים אותי!“

ג'י שאן. בטקס שנערך בלישכתו של שופט בית-הדין העליון של מדינת ניו יורק מקס בלום, נשיא מכון וייצמן **אלברט סייבין והעיתונאית לשעבר הלואיזה דונשי דה-אבראנש** מריי-דה-ויניירו שעבדה שנים רבות בג'ורנל ה'ברזיל יחד עם דודתה הרוזנת פרידה קארניר שהיא המרלית של העיתון.

מונה. למפקד הנחל, במקומו של אל"ם צבי לבנון, אל"ם אשר דר (40) שנולד בחיפה, למד בתל-אביב והחל לשרת בצה"ל ב-1950. עד 1955 מילא תפקידי הדרכה ואחר היה במשך שנתיים מספק פלוגה בגולני. השתתף במבצע סיני בקרב על רפיח וזכה אז בצל"ש מטעם אלוף פיקוד הדרום. במלחמת ששת הימים היה מספק גדוד בחטיבת ירושלים וזכה לצל"ש מטעם עבוד חלקו בכיבוש ארמון הנציב. ב-1968 נשלח לשנה לחו"ל וכשחזר מילא תפקידים בכירים בצה"ל.

מונה. למנהל הכללי של פירסום בריחה, **שלמה אבוטבול**. יליד הארץ דור שביעי, שותף ומנהל הפירסום של החברה מזה שנים.

החלים.

התקף לב, יו"ר מוכירות אנד יש **ראל גיל** שחזר לעבודתו ומספל עתה בבעיות תע ריפוי הנסיעה, ה' ראורגניזציה בתח' בורה באיזור תל-אביב ואיחד אנד ודו.

נפטר. תל-אביב, בגיל 52, מנהל מלון סמואל

בתל-אביב מאז פתיחתו ומראשי התאחדות בתי-המלון, **כנימין וייסברג** שי-עלה לארץ ב-1933 מקניגסברג. משפחתו הקימה את מלון גת-רימון בתל-אביב ש-היה בתי-המלון היצוגי של העיר בו התי-גוררו אחרי הקמת המדינה השגרירים הראשונים של ארצות-הברית וברית-המועצות. לפני 10 שנים עבר לנהל את מלון סמואל ממנו פרש לפני שבועיים כדי לנהל את אחד המלונות החדשים שנמצא בשלבי בנייה סופיים.

נפטר. בבריסל, בגיל 73, מי ש-היה ראש-ממשלה בלגיה ומוכיר כללי של נאט"ו, **פול-אנרי סמאק** שנולד ב-בריסל, החל ב-1925 בקאריירה מדינית כמזכיר שרה-עבודה הסוציאליסטי, נבחר ב-1932 לבית הניבחרים וארבע שנים ל-אחר מכן מונה לשר-התיקשורת. כיהן שלוש פעמים כראש ממשלת בלגיה ושש פעמים כשר-ההוצ'ק. במלחמת העולם ה-שנייה נמנה עם חברי הממשלה הבלגית שישבה אז בלונדון. היה מייסדי השוק האירופי המשותף ולאור התפקיד המרכזי שמילא בגיבוש אירופה מאוחדת, הוצע בשעתו לקרוא לשטח של שש המדינות החברות באירגון: **ספאקיסטן**.

נפטר. עת כילה חופשה בעיירה דויטשפיישטריץ, בגיל 73, הפילוסוף ה-מארכסיסטי האוסטרי **ארנסט פישך** שהיה האידיאולוג של המפלגה הקומוניס-טית האוסטרית. לאחר הפלישה לצ'כוס-לובקיה ב-1968, אותה גינה פישך וכינה "סוציאליזם של טאנקים", הוא הוצא מ-שורות המפלגה הקומוניסטית.

נפטר. בעיר הנופש האוסטרית שרונס, בגיל 78, מייסדה ומנהיגה של ה-תנועה הפאן-אירופית, הרוזן ד"ר **ריכרד פון קורנהוביק-אלרגני**, שהתפרסם ל-ראשונה ב-1923 עם הופעת ספרו פאן-אירופה. כעבור שנה ייסד כתביעת שנשא אותו שם שמטרתו הפצת רעיון ייסוד פד-רציה אירופית. ב-1938 עזב את אוסטריה בגלל רדיפות הנאצים וב-1940 השתקע בארצות-הברית שם מונה למרצה להיס-טוריה באוניברסיטת ניו-יורק. ב-1944 הגיש למנהיגי מעצמות הברית — רוז-וולט, סטאלין וצ'רצ'יל — תוכנית להק-מת ארצות-הברית של אירופה וב-1947 נתמנה מזכיר האיגוד הבינ-פרלמנטרי ה-אירופי.

„מש'יכות!“ „אני מכירה טרמפיסטיות שמחפשות את זה!“ מגלה לואן אלסה, מורה מקנטקי, ארצות-הברית, שבאה לארץ.

„רק עצרים!“ לינדה טאלר (מימין) ודבי מילר, שתיהן בנות 16 מניו-יורק, מעיזות להפוס טרמפ רק למר-זקקים קצרים ורק בדרכים עירוניות.

„רק בשתיים!“ גייל וישנסקי (שמאל) וחברתה שילה רטנר מברוק-לין הצליחו לעבור את כל הארץ בטרמפים, כולל חצי-האי סיני. הן עמדו יחד בגבורה נוכח כמה וכמה מעשי תקיפה של גברברייהגה הישרא-ליים. „הברנשים כאן חולי'מין כולם. בכל אירופה לא עברנו את מה שעבר עלינו בחודש.“